

Dosarul nr.2 - 3653/2011
41-2- 1913 -05042011

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

12 februarie 2013

mun. Chișinău

Judecătoria Râșcani, în componență:
președintele ședinței, judecătorul
grefier

Stella Bleșceaga
Alexei Rusacov

a judecat în ședința de judecată publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Centrului de Informații GENDERDOC – M, Angela Frolov împotriva lui Vitalie Marian cu privire la apărarea onoarei și demnității, obligarea dezmințirii informației și aducerii scuzelor publice, recunoașterea faptului întocmirii unei liste negre ca fiind discurs de ură și discriminare față de persoanele cu orientare homosexuală, obligarea radierii, republicării, modificării și redenumirii listei negre, repararea prejudiciului moral

c o n s t a t ă :

La 05 aprilie 2011, Centrul de Informații Genderdoc - M și Anjela Frolov au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vitalie Marian cu privire la apărarea onoarei și demnității, obligarea dezmințirii informației și aducerii scuzelor publice, recunoașterea faptului întocmirii unei liste negre ca fiind discurs de ură și discriminare față de persoanele de orientare homosexuală, obligarea radierii, republicării, modificării și redenumirii listei negre, repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a următoarele circumstanțe de fapt și de drept: la 12 februarie 2011 Organizația Neguvernamentală Centrul de Informații „GENDERDOC-M” a aflat despre „Lista Neagră” întocmită de pârât și amplasată public pe pagina de internet ce îi aparține [http://marianvitalie.eu/7page id=999](http://marianvitalie.eu/7page%20id=999) . Pe această pagină pârâtul a declarat următoarele: „Urmând exemplul unei asociații pro-familia din Ucraina, anunț despre formarea listei „negre”, unde vor fi incluse toate persoanele publice, care susțin politicile mișcării homosexuale din Republica Moldova. Iată ce persoane vor fi incluse pe lista neagră: persoană publică, este homosexual și afirmă că homosexualitatea este o normă; persoană publică, nu este homosexual, dar afirmă că homosexualitatea este o normă; funcționar, politician, membru al departamentelor guvernamentale și municipale care a fost observat la evenimentele organizate de comunitatea LGBT funcționar, politician, membru al departamentelor guvernamentale și municipale care a declarat susținerea ideilor LGBT. Pentru a fi scos de pe listă, persoana urmează să scrie o declarație pe acest blog și să se dezică de susținerea de orice tip a organizației LGBT, a ideilor și politicilor mișcării homosexuale, în acest sens, toți cei, care cunoașteți persoane publice, care cad sub incidența listei „negre”, rog să - mi trimiteți la email informația, care să fie susținută de probe. De asemenea, preîntâmpin că voi cenzura toate comentariile, care vor conține cuvinte indecente sau/și atacurile la persoană...”. Menționează reclamantii că, urmare a înființării acestei „Liste Negre”, pârâtul a pus pe pagina de internet pozele și numele persoanelor în funcții publice care s-au exprimat pentru respectarea principiului egalității și nediscriminării față de persoanele cu orientare homosexuală. La 28 februarie 2011 reclamantii adresează pârâtului o cerere prealabilă prin care au cerut radierea "Listei Negre" din paginile de internet ce-i aparțin pârâtului, și anume de pe adresa [http://marianvitalie.eu/?page id=999](http://marianvitalie.eu/?page%20id=999) și publicarea în locul ei a scuzelor publice la adresa Organizației Neguvernamentale Centrul de Informații "GENDERDOC-M", a persoanelor numele, fotografiile cărora apar în această „Lista Neagră” și repararea prejudiciului moral în sumă de 5000 lei pentru incitarea la ură și discriminarea persoanelor de orientare homosexuală. Faptul primirii

cererii prelabile de către pârât , este probată prin declarațiile făcute de pârât în ziua de 28 februarie 2011 orele 23.37 pe saitul său la adresa <http://marianvitalie.eu/?p=1212> cu genericul CULMEA! Homosexualii moldoveni mă amenință cu judecată. Până în ziua depunerii cererii de chemare în judecată, pârâtul nu a comunicat cu reclamantii să le aducă la cunoștință răspunsul în baza cererii prelabile. Se mai invocă în cererea de chemare în judecată că, pârâtul a făcut declarații publice despre homosexualitate ca fiind boală mentală și pedofilie. Consideră reclamantii că aceste declarații sânt defăimătoare pentru că nu corespund adevărului și contribuie la stigmatizarea persoanelor cu orientare homosexuală ca fiind persoane nedemne. Conform raportului Organizației Mondiale a Sănătății, orientarea homosexuală nu mai este considerată drept maladie. Orientarea homosexuală este exclusă din Clasificarea Internațională a Maladiilor, Revizia a X-a (CIM-10) de către Organizația Mondială a Sănătății (OMS) la 17 mai 1990 care a fost publicată în anul 1992. Reclamantii consideră că răspândirea informației false despre homosexualitate de către pârâtul Marian Vitalie, lezează onoarea și demnitatea persoanelor cu orientare homosexuală care fiind titulari de drepturi și libertăți garantate și protejate de Constituția Republicii Moldova și Convenția Europeană de Drepturile Omului, au dreptul la protecție împotriva defăimării și răspândirii informației false. Publicarea „Listei Negre” a persoanelor publice care susține egalitatea și nediscriminarea persoanelor cu orientare homosexuală, este incitare la ură și discriminare față de persoanele cu orientare homosexual. Reclamantii afirmă că „Lista Neagră” a fost întocmită de pârât cu scopul de a stigmatiza, ridiculariza și umili atât persoanele homosexuale cât și persoanele publice care se expun în susținerea principiului egalității și nediscriminării tuturor persoanelor pe teritoriul Republicii Moldova. Reieșind din convingerile religioase a pârâtului și conform declarațiilor acestuia, exprimate public ori de câte ori este întrebat despre atitudinea sa față de persoanele cu orientare homosexuală, reclamantii nu merită să fie protejați de lege în egală măsură cu celelalte persoane din Moldova pentru că sânt de orientare homosexuală. Pârâtul a făcut clar că reclamantii nu au dreptul la egalitate, la drepturi și libertăți cum sânt angajarea în câmpul muncii, educație, acces la bunuri și servicii, protecție împotriva violenței și altele, pentru că sânt homosexuali iar viața lor este un păcat. În ferma convingere că religia pârâtului îi permite să-i marginalizeze pe reclamantii doar pentru că sânt de orientare homosexuală, el publică o „Listă Neagră” cu indicarea clară a criteriilor de selecție a celor pe care îi include în aceasta listă. Aceste criterii reflectă cu exactitate ura și atitudinea discriminatorie a pârâtului față de persoanele homosexuale. Astfel „persoană publică, este homosexual și afirmă că homosexualitatea este o normă” și " persoană publică, nu este homosexual, dar afirmă că homosexualitatea este o normă" - pârâtul din start consideră că persoana publică merită stigmatizat ca nedemn de funcția sa doar pentru că este de orientare homosexuală și îl etichetează ca fiind „anormal”. Pârâtul de asemenea își impune opinia proprie conform căreia homosexuali sânt „anormali” și deci toți cei care consideră altfel, trebuie incluși în lista lui neagră; "funcționar, politician, membru al departamentelor guvernamentale și municipale care a fost observat la evenimentele organizate de comunitatea LGBT" și „Funcționar, politician, membru al departamentelor guvernamentale și municipale care o declarat susținerea ideilor LGBT” - astfel în opinia pârâtului persoanele publice trebuie să se abțină și să ignore inițiativele comunității LGBT de a se afirma ca cetățeni egali în drepturi și libertăți. Acest fapt ar presupune, în opinia pârâtului, că avocatul parlamentar ar trebui să ignore invitația organizației GENDERDOC-M de a vorbi la o conferință organizată de aceștia despre discriminarea grupurilor vulnerabile în Moldova, iar membrii Consiliului de Observatori TRM trebuie să uite că Televiziunea Moldova 1 este publică și populația trebuie educată în spiritul respectului reciproc și a toleranței. Pârâtul le cere membrilor Consiliului de Observatori TRM marginalizarea persoanelor homosexuale refuzându-i difuzarea materialului despre drepturile omului a persoanelor cu orientare homosexuală. În emisiunea din data de 3 martie 2011 ora 10.00 la Jurnal FM, în timpul dezbatelor despre proiectul Legii nediscriminare, pârâtul a declarat „îndemn pe toți cetățenii Republicii

Moldova să discrimineze modul de viață homosexual”. Libertatea de exprimare este un drept indispensabil al unei democrații, nefiind un drept absolut ci unul relativ, garantat de Articolul 10 al Convenției Europene de Drepturile Omului. Totodată libertatea de exprimare nu poate legaliza și justifica declarații rasiste, homofobe, antisemite, calomnia și defăimarea. Limitele libertății de exprimare au fost conturate în jurisprudența Convenției Europene de Drepturile Omului, prin corelarea Articolului 10 cu Articolul 17 din Convenția Europeană, care impune statul să prevină persoanele sau grupurile de persoane cu scopuri extremiste sau totalitare, de a exploata în propriile interese principiile enunțate de drepturile omului. Astfel, spre exemplu, Comisia de Drepturile Omului în cauza *Kuhnen v Germania* (plângerea nr. 12194/86, decizia din 12 Mai 1988), a găsit inadmisibilă plângerea jurnalistului german depusă în baza Art. 10 al Convenției și a considerat că acuzația ce i-a fost adusă, și anume - tentativa de a restabili în forță Partidul Național Socialist, știut că avea caracter neo-nașist, era justificată în apărarea drepturilor și a libertăților altor persoane din societate. Comisia a subliniat că Art. 17 din Convenția Europeană are drept scop prevenirea abuzului de drept în scopul distrugerii altor drepturi și libertăți garantate de Convenție. Ulterior în cauza *Norwood v. Marea Britanie* (plângerea nr. 23131/03, decizia din 16.11.2004) Curtea Europeană a considerat că dl Norwood a depășit limitele libertății de exprimare când a afișat un poster de 60cm x38cm pe fereastra casei sale, care conținea o fotografie a Turnurilor Gemene din New York în flăcări, însoțite de cuvintele "Britania fără Islam - Protejează Britanicii". Curtea Europeană a subliniat "...Un astfel de atac vehement și generalizat împotriva întregului grup religios, asociindu-l cu grave acte de terorism, este incompatibil cu valorile enunțate și garantate de Convenție, în special, toleranță, pacea socială și nediscriminare. Afișarea posterului de către dl. Norwood în fereastra casei sale a constituit un act în sensul articolului 17 și deci nu se bucură de protecția Articolelor 10 și 14 al Convenției...". În opinia reclamantilor, publicarea „Listei Negre” de către pârât, precum și declarațiile sale intolerante prin care incită la discriminarea persoanelor homosexuale, cade sub incidența Articolului 17 al Convenției Europene care interzice unei persoane să abuzeze de drepturile sale distrugând astfel drepturile celorlalți membri ai societății. Art.24 al Legii nr. 64 cu privire la libertatea de exprimare indică că reclamantul trebuie să dovedească 1) pârâtul a răspândit informația; 2) informația îl vizează și este defăimătoare; 3) informația constituie o relatare cu privire la fapte și este în esență falsă; 4) existența și cuantumul prejudiciului cauzat. În prezenta cerere de chemare în judecată reclamantii au demonstrat prin probe clare, pertinente și concludente că pârâtul a făcut declarații publice defăimătoare despre homosexualitate care nu corespund adevărului și îi defăimează pe reclamantii care sânt de orientare homosexuală. Reclamantii au arătat și au probat indubitabil că declarațiile publice și „Lista Neagră” a persoanelor publice care susțin egalitatea și nediscriminare persoanelor homosexuale, îi privește la direct pe reclamantii pentru că Centrul de Informații "GENDERDOC-M" este unica organizație membrii căreia sânt de orientare homosexuală și serviciile, activitățile organizației sânt îndreptate spre comunitatea LGBT. Declarațiile și acțiunile pârâtului incită la discriminare și ură față de persoanele homosexuale și acest lucru reclamantii l-au probat atașând la cererea de chemare în judecată comentariile luate de pe pagina de internet ce îi aparține pârâtului (<http://marianvitalie.eu>), care expun intoleranța, ura, agresiunea și insultele la adresa persoanelor cu orientare homosexuală. Prin acțiunile sale pârâtul în mod deschis incită la discriminare și ură față de persoanele cu orientare homosexuală, încurajând societatea să manifeste intoleranță și pe alocuri agresiune. Comentariile plasate pe situl de internet a pârâtului demonstrează ura și intoleranța răspândită în societate, pe care pârâtul, cu a sa "Lista Neagră" și cu declarațiile deschise de îndemnare la discriminare, o încurajează și o incită. Acțiunile pârâtului cauzează prejudiciu comunității LGBT în societatea moldovenească care în consecință se reflectă negativ asupra calității vieții reclamantilor. Reclamantii nu se pot bucura de aceleași drepturi de care se bucură pârâtul, din simplul motiv că sânt etichetați "bolnavi" și "anormali". Ca urmare a declarațiilor și acțiunilor pârâtului, reclamantii

sânt tratați ca persoane inferioare, mai puțin demne decât pârâtul. Ca rezultat, fiecare din reclamanții îndură umilință continuă prin simplul fapt că sunt homosexuali, care sânt ridiculizați cu încurajarea activă din partea pârâtului. Astfel, reclamanții au dreptul la despăgubirea prejudiciul moral cauzat prin declarația homofobă, intolerantă și pentru răspândirea informației false de către pârât, pentru că au fost ofenșați ca persoane de orientare homosexuală și pentru că această declarație i-a făcut țintă pentru ură și discriminare. Reclamanții apreciază prejudiciul moral cauzat de pârât în sumă de 5000 lei.

Cer reclamanții recunoașterea declarației pârâtului precum că „homosexualitatea este o maladie și se egalează cu pedofilia”, ca fiind defăimătoare și lezează onoarea și demnitatea persoanelor cu orientare homosexuală; recunoașterea faptului întocmirii unei "Liste Negre" cu persoane publice, afișată pe saitul său <http://marianvitalie.eu> accesibil pentru oricine în Republica Moldova și peste hotarele ei, ca fiind discurs care incită la ură și discriminare față de persoanele cu orientare homosexuală; a obliga pârâtul să publice pe prima pagină accesată de vizitatori a saitul său la adresa <http://marianvitalie.eu> o dezmințire cu următorul text "DEZMINȚIRE: Homosexualitatea este o atracție emotivă, romantică, erotică sau sexuală a individului față de alte persoane de același sex. Orientarea homosexuală este exclusă din Clasificarea Internațională a Maladiilor, Revizia a X-a (CIM-10) de către Organizația Mondială a Sănătății (OMS) la 17 mai 1990 care a fost publicată în anul 1992. Orientarea homosexuală este recunoscută de către Oorganizația Mondială a Sănătății ca una din cele trei orientări sexuale umane firești care sunt: bisexuală, heterosexuală și homosexuală", însoțită de publicarea dispozitivului hotărârii instanței pe marginea acestei acțiuni; să aducă scuze publice reclamanților și comunității LGBT (lesbiene, gay, bisexuali și transgender) pentru discursul de ură și incitarea la discriminarea persoanelor cu orientare homosexuală, precum și pentru întocmirea listei negre cu persoane publice care susțin activitatea organizației LGBT cum este Centrul de Informații GENDERDOC-M; a încasa în beneficiul fiecărui reclamant a câte 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru ofensa adusă de pârât prin defăimare și incitare la ură și discriminare; a încasa de la pârât a cheltuielilor de judecată în sumă de 400 lei taxă de stat și onorariul pentru serviciile juridice a avocatei în sumă de 5025 lei.

Ulterior, prin cererea de concretizare adresată instanței la 12 noiembrie 2012, au extins pretențiile solicitând obligarea pârâtului: să radieze „Lista Neagră” de pe paginile saitul său și să se abțină de la republicarea, modificarea și redenumirea ei sub orie formă.

În drept, acțiunea se bazează pe prevederile art. 17 alin (2), 18,19, 24, 26, 29 din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, art. 14,15 și art.16 alin (2) (6) (7) și (8) al CC RM.

Cererea de chemare în judecată a fost timbrată cu taxa judiciară de 700 lei.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului Centrul de Informații GENDERDOC - M în baza mandatului și procurii avocatul Doina Ioana Străisteanu a susținut acțiunea integral în baza temeiurilor de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată și a solicitat să fie admisă.

În ședința de judecată reclamanta Angela Frolov a susținut poziția avocatului Străisteanu Doina Ioana și a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată.

În ședința de judecată din 26 iulie 2011 (f.d. 43-46), reprezentantul pârâtului în baza procurii Bușilă Radu în întâmpinare la cererea de chemare în judecată a depus referință în care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. În susținerea poziției procesuale a pârâtului reprezentantul acestuia a invocat că, este adevărată afirmația reclamantului că pe pagina internet <http://marianvitalie.eu/?pageid=999> a fost plasată informația cu conținutul indicat în cererea de chemare în judecată. Este o lista cu persoane publice care susțin direct sau indirect politicile publice ale homosexualilor. Este inspirată din practica unei asociații ucrainești. În lista „Lista Neagră” care a fost plasată pe internet cu pozele și numele persoanelor în funcții publice

au fost incluse persoane nu după criteriul indicat de reclamant: „pentru respectarea principiului egalității și nediscriminării față de persoanele cu orientare homosexuală”, dar după cele 4 criterii indicate de reclamant. La 28 februarie 2011 a parvenit o cerere prealabilă, care a fost lăsată fără examinare și care a fost semnată de Anastasia Danilova. Cererea a fost lăsată fără examinare deoarece a parvenit cu încălcarea art. 20 alin. (1) lit. (a), (b) și (c) al legii nr. 64 din 23.04.2010 și viza nemijlocit persoanele publice, care într-un mod sau altul au susținut activitățile organizate de către comunitatea LGBT. Consideră reprezentantul pârâtului că, informația plasată pe pagina internet <http://marianvitalie.eu> nu lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a reclamantei Anjela Frolov, precum și nu este adusă careva atingere reputației profesionale persoanei juridice, cum este Centrul de Informații GENDERDOC-M. Mai mult decât atât, nici o persoană publică care a fost inclusă în „Lista Neagră” și care, ipotetic vorbind, ar fi putut să se considere victimă a unei defăimări, nu a considerat că le este lezată onoarea și/sau demnitatea. Pîrîtul Vitalie Marian nu a declarat că homosexualitatea este o maladie și se egalează cu pedofilia, dar a făcut publică informația despre conferința de presă a Centrului pentru Combaterea Traficului de persoane din 23 martie 2011 și potrivit căruia în Republica Moldova a fost anihilată o rețea de pedofili străini pe teritoriul Republicii Moldova, care pe parcursul a circa doi ani au reușit să compromită sexual peste 150 de minori, o mare parte din ei, fiind copii din stînga Nistrului. Potrivit Procuraturii Generale este vorba despre o rețea de pedofili, care seducea doar băieții, și a concluzionat că este vorba despre o rețea de homosexuali și a considerat că acest lucru este strigător la cer. Informația dată se regăsește pe pagina web <http://marianvitalie.eu/?p=1468>. În așa fel, afirmația reclamantului precum că pârâtul a făcut declarații publice despre homosexualitate ca fiind boală mentală și pedofilie este una abuzivă și neprobată. De ce acest lucru a deranjat reclamații este clar, deoarece din informația difuzată de instituțiile competente ale Republicii Moldova și preluate de către pârât rezultă că o rețea de homosexuali au comis infracțiuni de pedofilie în Republica Moldova și, în acest sens, reclamații au de suferit la capitolul imagine. Cerințele formulate de reclamați, legate de aducerea scuzelor publice lesbienilor, gheilor, bisexualilor și transcenderilor, precum și pentru întocmirea listei negre a persoanelor publice nu se încadrează în cerințele Legii cu privire la libertatea de exprimare, dar reprezintă, de fapt, o tentativă prin intermediul unei hotărâri judecătorești de a limita și descuraja pe toți cei care din diferite motive fie, religioase, fie de atitudine civică nu sunt de acord cu politicile promovate de Centrul de Informații GENDERDOC - M și de a înființa un precedent judiciar. În așa fel, toate persoanele care vor critica și nu vor fi de acord cu politicile promovate de Centrul de Informații GENDERDOC - M se vor afla sub riscul de a fi sancționați pentru orișicare dezacord și opinie publică exprimată pe marginea subiectului legat de homosexualitate. Afirmația reclamaților din cererea de chemare în judecată este una declarativă și abstractă, or art. 20 din legea cu privire la libertatea de exprimare indică clar că subiect al litigiului dat poate fi o persoană sau persoane fizice concrete și care sunt obligate să respecte prevederile art. 15 al legii menționate. Mai sus a fost arătat că cererea prealabilă a fost semnată de către Anastasia Danilova - director executiv al ONG Centrul de Informații "GENDERDOC-M", dar nu și de către reclamanta Anjela Frolov. În așa fel, constată că acțiunile reclamaților nu sunt conforme prevederilor art. 15 și 17 al legii menționate. Chiar dacă și sunt adevărate cele indicate de reclamați în cerere precum că la 3 martie 2011 ora 10.00 la Jurnal FM, în timpul dezbaterilor despre proiectul Legii nediscriminare, unde pârâtul a declarat „îndemn pe toți cetățenii Republicii Moldova să discrimineze modul de viață homosexual”, acest lucru nici de cum nu poate fi tratat în favoarea reclamaților. Deoarece cuvîntul discriminare nu ține de îndemn de a discrimina pe unele persoane după careva criterii, dar îndeamnă, de fapt, de a nu duce un mod de viață homosexual. Sensul acestui îndemn se încadrează perfect în limitele stabilite de legea cu privire la libertatea de exprimare. Mai ales că reclamantul a menționat că emisiunea radiofonică a avut loc în cadrul dezbaterilor publice privind controversatul proiect de lege despre nediscriminare. Nu sunt

relevante cazului trimiterele reclamanților la cauzele *Kuhnen v Germania* (plângerea nr. 12194/86, decizia din 12 mai 1988) și *Norwood v. Marea Britanie* (plângerea nr. 23131/03, decizia din 16.11.2004) din cererea de chemare în judecată. În primul caz era vorba despre tentativa de a restabili în forță Partidul -Național Socialist pentru apărarea drepturilor și libertăților altor persoane din societate, iar în cazul doi a fost vorba despre depășirea limitei libertății de exprimare legate de afișarea unui poster de 60cm x 38cm pe fereastra casei sale, care conținea o fotografie a Turnurilor Gemene din New York în flăcări, însoțite de cuvintele „Britania fără Islam - protejează Britanicii”. Or, pîrîtul nu a instigat la careva acte de violență față de reclamanți și nu a admis categoric că în Republica Moldova nu trebuie să existe homosexualitate. Fenomenul homosexualității există în Republica Moldova indiferent de voința pârâtului, or pârâtul consideră că acest fenomen nu trebuie să iasă din albia spațiului privat, orice încercare de a-l scoate în albia spațiului public, după cum doresc reclamanții, este inacceptabil de pârât. Și pârâtul este în drept să aibă această opinie, să spună public despre ea, să critice persoanele care au altă opinie și să întreprindă acțiuni în susținerea poziției sale. Lucru care l-a și făcut pârâtul în limitele legii cu privire la libertatea de exprimare. Reclamanții sunt în drept să considere că: „Homosexualitatea este o atracție emotivă, romantică, erotică sau sexuală a individului față de alte persoane de același sex și așa mai departe după text, dar tot odată și pârâtul este în drept să considere că homosexualitatea este un păcat conform viziunilor sale religioase. Dar, este în drept nu numai să considere, dar și să spună în mod public acest lucru. Pârâtul nu a publicat nimic legat de careva Clasificări internaționale a Maladiilor, Revizia a X - a (CIM - 10) de către Organizația Mondială a Sănătății la 17 mai 1990 care a fost publicată în anul 1992. În așa fel, el nu are ce dezminți. Dacă reclamanții doresc ca informația despre Clasificări Internaționale a Maladiilor, Revizia a X - a (CIM - 10) de către Organizația Mondială a Sănătății ia 17 mai 1990 care a fost publicată în anul 1992 să fie cunoscută publicului larg, atunci nu au decât să o facă prin mijloacele de răspândire a informațiilor pe care le au la îndemână și nimeni nu este în drept să-i împiedice să facă acest lucru. Dar, este inadmisibil ca sub un pretext fals de depășirea limitelor la libertatea de exprimare de către pîrît, prin intermediul unei hotărâri judecătorești, să stabilească criteriile de valoare în societate. În cererea de chemare în judecată reclamanții indică că pârâtul prin acțiunile sale în mod deschis incită la discriminare și ură față de persoanele cu orientare homosexuală, încurajând societatea să manifeste intoleranță și pe alocuri agresiune. Or, aceste afirmații sunt declarative și nu corespund realității. Pârâtul consideră că homosexualitatea este un lucru pentru el inacceptabil, dar asta nu înseamnă că el promovează ura și discriminarea față de homosexuali. Indiferent de soluția judecătorească pe cauza dată pârâtul nu va accepta homosexualitatea ca mod de viață pentru acesta, dar și alte persoane și despre acest lucru o va spune și în continuare, deoarece dreptul la opinie este un drept fundamental, garantat de Constituția Republicii Moldova și acest drept nu poate și nu trebuie să fie limitat prin soluții judecătorești, lucru care l-au încercat de a pune în aplicare reclamanții.

Ulterior, reprezentantul pârâtului avocatul Mihail Cergă a depus suplimentar o referință la cererea de chemare în judecată solicitând respingerea cererii de chemare în judecată pe aceleași temeiuri ca și în referința precedentă. În ședința de judecată pârâtul Marian Vitalie și avocatul acestuia Mihail Cergă au susținut poziția procesuală invocată în referința depusă în întâmpinare la cererea de chemare în judecată, solicitând respingerea integrală a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Audiind explicațiile părților, elucidând în esență circumstanțele concrete ale pricinii civile, analizând și apreciind probele administrate prin prisma pretențiilor, invocate în acțiunea civilă, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată este întemeiată parțial și urmează a fi admisă cu obligarea aducerii scuzelor publice, recunoașterea faptului întocmirii unei liste negre ca fiind discurs discriminare față de persoanele cu orientare homosexuală, obligarea radierii, republicării, modificării și redenumirii listei negre, din următoarele considerente.

Prin cererea dedusă judecății reclamanții invocă că, fapta ilicită cauzatoare de prejudicii constă în afirmațiile lui Marian Vitalie : „că homosexualitatea este o maladie și se egalează cu pedofilia”, recunoașterea faptului întocmirii unei "Liste Negre" cu persoane publice, afișată pe site-ul său <http://marianvitalie.eu> accesibil pentru oricine în Republica Moldova și peste hotarele ei, ca fiind discurs care incită la ură și discriminare față de persoanele cu orientare homosexuală”.

Reclamanții menționează că, declarațiile au fost expuse public de către pârât într-o emisiune radio, iar întocmirea și publicarea „Listei negre” pe pagina sa din internet, a fost mediatizată.

În dovedirea acțiunii reclamanții, au atașat cererii înregistrarea audio a declarațiilor pârâtului despre homosexualitate, copia paginii din internet a pârâtului cu „Lista Neagră” pe 16 file.

Cu privire la respectarea de către reclamanți a procedurii prealabile de soluționare a litigiului instanța de judecată reține că, conform art. 15 alin. (1) al Legii nr. 64 cu privire la libertatea de exprimare, persoana care se consideră defăimată poate solicita, prin cerere prealabilă, autorului informației și/sau persoanei juridice care a răspândit-o rectificarea sau dezmințirea informației defăimătoare, acordarea dreptului la replică sau exprimarea scuzelor și compensarea prejudiciului cauzat. În caz de deces al persoanei defăimate, cererea prealabilă se depune de către persoana interesată. Iar, conform art. 16 al legii menționate, cererea prealabilă se examinează în termen de 5 zile de către autorul informației și, după caz, de către persoana juridică ce a răspândit această informație.

Din actele dosarului rezultă că, la 28 februarie 2011, reclamanții adresează pârâtului o cerere prealabilă prin care solicită radierea listei negre, oferirea scuzelor publice și repararea prejudiciilor cauzate. Faptul primirii cererii prealabile se confirmă de către pârât prin declarațiile făcute în ziua de 28 februarie 2011 pe pagina sa din internet la adresa <http://marianvitalie.eu> (f.d. 30). Cererea prealabilă pârâtul a lăsat-o fără examinare invocând că, lista neagră viza persoanele publice, iar în privința lui Frolov Anjela a invocat reprezentatului pârâtului că, cererea prealabilă nu a fost semnată de ultima.

În context instanța de judecată reține că, Centrul de Informații „GenderDoc – M” este o organizație republicană, neguvernamentală, independentă, nepolitică. Organizația întrunește persoane fizice și juridice, inclusiv gay, lesbiene, bisexuali, transsexuali și persoane care recunosc Statutul organizației, scopurile și sarcinile ei de program /Statutul Organizației publice centrul de Informații „GenderDoc – M” f.d. 151-159/. Scopul organizației este de a asista și acorda consultanță comunității LGBT. În ședința de judecată reclamanta Frolov Angela a declarat că, este persoană cu orientare sexuală netradițională, este beneficiară a Centrului „GenderDoc – M”. Prin prezenta cerere de chemare în judecată reclamantul pretinde apărarea drepturilor și intereselor comunității LGBT, inclusiv și a reclamantului Frolov Angela. Din această perspectivă instanța de judecată consideră că, reclamantul Frolov Angela a respectat procedura prealabilă de judecare a cauzei și argumentul reprezentantului pârâtului în acest sens este irelevant.

Pe fondul cauzei instanța reține că, reclamanții prin prezenta acțiune au pretins câteva revendicări.

Cu referire la prima cerință privind recunoașterea declarației pârâtului Marian Vitalie precum a fost formulată în cererea de chemare în judecată că, „homosexualitatea este o maladie, o nenormă și se egalează cu pedofilia, ca fiind defăimătoare și lezează onoarea și demnitatea persoanelor cu orientare homosexuală”.

Conform art. 16 alin. (1) și alin. (2) al Codului civil, orice persoană are dreptul la respectul onoarei, demnității și reputației sale profesionale. Orice persoană este în drept să ceară dezmințirea informației ce îi lezează onoarea, demnitatea sau reputația profesională dacă cel care a răspândit - o nu dovedește că ea corespunde realității. Dispozițiile legale suscitute se coroborează cu cele conținute în art. 8 al Convenției Europene a Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului,

care direct statuează că orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.

În dreptul intern, fapta ilicită cauzatoare de prejudicii (art. 1389 Cod civil) constituie temeiul răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie, prin fapta ilicită înțelegându-se orice faptă care încalcă normele dreptului obiectiv fiind cauzate prejudicii materiale sau morale dreptului subiectiv aparținând unei persoane.

Fapta ilicită poate consta într-o acțiune, care este manifestarea exterioară a unei atitudini de conștiință și voință, putând fi concretizată prin afirmațiile făcute la adresa unei persoane, sau inacțiune. Când prin animațiile făcute la adresa unei persoane se aduce atingere onoarei și demnității acesteia, prejudiciul suferit de aceasta poate fi unul moral (caz în care prejudiciul nu este susceptibil de evaluare bănească) sau material, rezultat din împrejurarea, ca în urma afirmațiilor calomnioase, cel în cauza a suferit și alte consecințe de natura patrimonială.

În cadrul dezbaterilor judiciare nu s-a constatat că, pârâțul Vitalie Marian a făcut o astfel de declarație. Instanța de judecată consideră că, acest fragment a fost extras din declarațiile publice ale pârâțului, însă fraza precum este expusă de către reclamant și fiind inserată și a cărei dezmințire se solicită pârâțul nu a făcut-o public.

Astfel, din analiza stenogramei înregistrării audio a emisiunii de la Jurnal FM din 03 mai 2011 (f.d. 91 – 97) inclusiv a fragmentelor inserate de către reprezentantul reclamantului, audierii înregistrării prezentată pe suport CD – rom (f.d. 36) până la intentarea acțiunii în instanța de judecată, nu confirmă că, ultimul a făcut public expresia contestată de către reclamant. Însă și reprezentantul reclamantilor în ședința de judecată nu a confirmat că, pârâțul a expus integral fraza în contextul expus în cererea de chemare în judecată, remarcând că, din declarațiile publice ale pârâțului despre homosexualitate ca fiind nenormă, nenaturală, nefirească și alte sinonime provoacă societatea să-l susțină în afirmații de gen „homosexualitatea este o boală mentală și pedofilia”. Prin urmare, instanța de judecată constată că, expresia aflată la originea litigiului este o interpretare a reclamantilor reieșind din afirmațiile publice ale pârâțului. Pârâțul Marian Vitalie în ședința de judecată nu a negat că, consideră modul de viață homosexual este împotriva naturii, nu este sănătos, însă aceste afirmații au fost expuse de către pârâț după înregistrarea cererii de chemare în judecată pe rol la conferința de presă din 13 iulie 2011 în legătură cu litigiul inițiat (f.d. 66 – 67). Cu referire la termenul pedofilie din analiza lucrărilor și actelor din dosar separat de emisiunea publică de la Jurnal FM pârâțul la 28 ianuarie 2011, și-a expus opinia despre cazul de viol a unui copil de 9 ani violat de trei băieți și în care a menționat despre interzicerea difuzării filmului despre minoritățile sexuale, iar la 01 februarie 2011 la fel pe blogul său a plasat un comunicat în care a chemat la implicarea la realizarea unui film de prevenire și combatere a pedofiliei. Însă, faptul dat nu confirmă că, reclamantul a susținut că, homosexualitatea este o boală egală cu pedofilia. Prin urmare constatând că, chiar și în discursul după intentarea acțiunii, nu se confirmă că reclamantul a făcut o astfel de exprimare și în context cererea privind recunoașterea declarației că, „homosexualitatea este o maladie și se egalează cu pedofilia”, ca fiind defăimătoare și care lezează onoarea și demnitatea persoanelor cu orientare homosexuală urmează a fi respinsă ca, fiind neîntemeiată.

Dat fiind faptul constatării că, pârâțul nu a făcut public declarația că, „homosexualitatea este o maladie și se egalează cu pedofilia” urmează a fi respins și capătul de cerere privind obligarea pârâțului în scop de dezmințire a publica pe blogul său textul „Homosexualitatea este o atracție emotivă, romantică, erotică sau sexuală a individului față de alte persoane de același sex. Orientarea homosexuală este exclusă din Clasificarea Internațională a Maladiilor, Revizia a X-a (CIM-10) de către Organizația Mondială a Sănătății (OMS) la 17 mai 1990 care a fost publicată în anul 1992. Orientarea homosexuală este recunoscută de către Organizația Mondială a Sănătății ca

una din cele trei orientări sexuale umane firești care sunt: bisexuală, heterosexuală și homosexuală”.

Este neîntemeiată și pretenția reclamanților cu privire la obligarea de a aduce scuze reclamanților și comunității LGBT pentru discursul de ură și incitarea la discriminarea persoanelor cu orientare sexuală.

În speță, reclamanții consideră următoarele declarații publice ale pârâtului ca fiind discurs de incitare la ură și discriminare față de persoanele cu orientare homosexuală.

Fragmentele din emisiunea din 03 martie 2011 de la jurnal FM, unde a fost prezent și pârâtul Vitalie Maria:

- „eu nu mă tem de termenul discriminare și chiar îndemn toți cetățenii să discrimineze orice comportament care descurajează, orice comportament sexual care descurajează instituția familia, inclusiv modul de viață sexual „
- „de asemenea Republica Moldova va avea parada gay în centrul orașului care va fi baricadată și va fi protejată de către polițiști, și atunci nimeni care nu împărtășește în această societate modul de viață homosexual nu vom putea face nimic pentru că, prin această lege Guvernul va da putere în mâna homosexualilor” (f. d. 92).
- „haideți să protejăm prin lege hoții sau drogații, că și asta e un comportament și ei consideră, apropo sunt mișcări la noi încă nu au ajuns, dar care promovează droguri ușoare să zicem așa, și cer și ei drepturi, să-i respecte și pe ei ca o substructură uite pentru că, ei au așa înclinație a se droga..” (f. d. 93);
- „de asemenea, adulterul când un bărbat își schimbă femeia, este un comportament care descurajează instituția familiei, deci și homosexualitatea face parte din aceste compartiment”

În context instanța de judecată, reiterează că, dreptul la liberă exprimare, ocrotit de Constituția Republicii Moldova prin art. 32 și garantat de art. 10 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului precum și prin prevederile art. 19 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16.12.1966, ratificat prin Hotărârea Parlamentului RM nr. 217-XII din 28.07.1990.

Conform art. 10 CEDO, „orice persoana are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau comunica informații sau idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică statele să supună societățile de radiodifuziune, de cinematografie sau de televiziune unui regim de autorizare. Exercițierea acestor libertăți ce comporta îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești „.

Aceleași reglementări se regăsesc și în conținutul art. 3 al Legii cu privire la libertatea de exprimare.

Dreptul aparat de articolul 10 din CEDO cuprinde, atât libertatea de opinie, cât și, ceea ce interesează în cauză de față, dreptul de a primi sau comunica informații sau idei, sau „ libertatea de exprimare”.

Libertatea de exprimare poate fi supusă unor ingerințe, în condițiile alineatului 2 al articolului 10, care trebuie însă să îndeplinească mai multe cerințe: să fie prevăzute de lege, să urmărească un scop legitim (dintre cele enumerate limitativ în alineatul menționat), măsura luată să fie necesară într-o societate democratică, cu o privire specială asupra proporționalității ingerinței cu scopul legitim urmărit.

La acest segment, instanța de judecată constată că, pârâțul Marian Vitalie și-a realizat dreptul la libertatea de exprimare și opinie. La caz, nu mai puțin important este și faptul că adițional, libertatea de exprimare, mai acoperă și posibile recurgeri la exagerări sau chiar provocări, iar dreptul la libertatea de exprimare este aplicabil nu numai în cazul unei „informații” sau „idei”, care sunt primite în mod favorabil sau privite ca inofensive sau ca o chestiune de indiferență, dar și cele care ofensează, șochează sau deranjează Statul sau orice parte a comunității (cauza Handyside contra Regatului Unit). Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, în absența cărora nu exista societate democratică”.

În asemenea circumstanțe, se constată că, expresiile contestate în speță pot fi considerate și ca limită admisibilă de critică într-o societate democratică, mai mult că reieșind și din faptul că nu cuprind cuvinte jignitoare sau vexatorii în privința reclamanților. Astfel, la caz, nu se constată anumite motive solide pentru ingerința în libertatea de exprimare a pârâțului Marian Vitalie, și expresiile verbale ale acestuia expuse într-o emisiune publică difuzată la radio, nu poate constitui discurs ce incită la ură și discriminare pe criteriu de orientare sexuală, în fond reprezentând opinia pârâțului.

Cu referire la cerința reclamanților cu privire la recunoașterea faptului întocmirii unei „Liste negre” cu persoane publice ce susțin homosexualitatea, afișată pe pagina din internet al pârâțului - <http://marianvitalie.eu> ca fiind discurs care incită la ură și discriminare față de persoanele cu orientare homosexuală, instanța de judecată consideră cerința întemeiată parțial, doar în parte că această listă reprezintă un discurs ce incită la discriminare, pe criteriu de orientare sexuală, dar nu și de ură. Or, în ședința de judecată nu s-a probat că, împrejurările aflate la originea litigiului, așa cum au fost expuse, evidențiază existența unei atitudini de ură a pârâțului față de persoanele de orientare homosexuală.

În cadrul dezbatărilor judiciare din probele anexate s-a stabilit în afara oricăror dubii faptul că, pârâțul Marian Vitalie este autorul „Listei negre”, pe care a întocmit-o și a amplasat-o public pe pagina de internet ce îi aparține <http://marianvitalie.eu>.

Pârâțul în acest sens a indicat patru criterii de selectare a celor persoane care merită, în opinia pârâțului, să fie incluși în această „listă neagră”, și anume:

- persoană publică, este homosexual și afirmă că homosexualitatea este o normă”
- persoană publică, nu este homosexual, dar afirmă că homosexualitatea este o normă”
- Funcționar, politician, membru al departamentelor guvernamentale și municipale care a fost observat la evenimentele organizate de comunitatea LGBT;
- Funcționar, politician, membru al departamentelor guvernamentale și municipale care a declarat că, susține ideile LGBT.

La fel, în aceeași conjunctură, el a solicitat membrilor societății să-i comunice numele persoanelor publice care cad sub incidența „Listei Negre”.

La cererea de chemare în judecată reclamanții au anexat paginile de internet de pe saitul pârâțului cu acest text, iar pârâțul în ședința de judecată nu a negat că, este autorul acestei liste

Deși drept fundamental, libertatea de exprimare nu are caracter absolut, ea putând fi supusă unor restricții în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra sau chiar împotriva democrației însăși, (definite de al 2 al art. 10 din CEDO), restricții care sunt supuse principiului asigurării justului echilibru între exercițiul dreptului la libera exprimare și protecția intereselor sociale și ale drepturilor individuale.

Potrivit art. 14 CEDO (interzicerea discriminării), exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

Conform art.2 din Legea nr.64 cu privire la libertatea de exprimare, discurs de ură este orice formă de exprimare care provoacă, propagă, promovează sau justifică ura rasială, xenofobia, antisemitismul sau alte forme de ură fondate pe intoleranță, iar injuria este exprimare verbală, scrisă sau nonverbală care ofensează intenționat persoana și care contravine normelor de conduită generală acceptate într-o societate democratică.

Conform art.7 și art.24 al.2 al Legii nr.64 cu privire la libertatea de exprimare, sarcina probațiunii aparține reclamantului pentru a dovedi următoarele că informația îl vizează și este defăimătoare; pârâtul a răspândit informația; existența și quantumul prejudiciului cauzat. Având în vedere cele care precedă, faptul întocmirii și publicării „Listei Negre” instanța le califică drept fapte care permit prezumția existenței unei discriminări pe motiv de orientare sexuală.

În această privință din jurisprudența CEDO reiese că, în cazul în care faptele care permit prezumția existenței unei discriminări, sunt dovedite, punere efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament impune că sarcina probei revine pârâtului, care trebuie să dovedească faptul că, nu a avut loc o încălcare a principiului menționat.

Instanța de judecată consideră că, reclamantii au demonstrat că, prin publicarea acestei liste, pârâtul i-a tratat pe reclamanți și membrii comunității LGBT mai puțin favorabil, iar pârâtul nu a demonstrat, pe baza balanței probabilităților că, tratamentul nu a fost sub nici o formă discriminatoriu pe motiv de orientare sexuală, necătfînd că, în situație sarcina probei este comutată către pârât.

Reprezentantul pârâtului în ședința de judecată a declarat că, prin publicarea acestei liste de către pârât nu a adus careva ofense, incitare la discriminare față de persoanele cu orientare homosexuală, nu a adus atingeri reputației profesionale a lui Angela Frolov și Centrului „GenderDoc – M”, iar persoanele publice din listă nu s-au arătat deranjate de acest fapt și nici nu l-au contactat pe pârât, și nici nimeni din persoanele cu orientare homosexuală nu a fost inclus în această listă, iar pârâtul astfel și –a realizat dreptul de a comina informații.

Instanța de judecată menționează că, pârâtul a întocmit această „Listă neagră” nu pentru a informa opinia publică. Or, nu este în interesul societății să-și regăsească funcționarii în listele negre, doar pentru că pledează pentru egalitatea tuturor persoanelor în fața legii și în cazul dat instanța consideră că, se depășește interesul public de a cunoaște o astfel de informație. Mai mult, este incompatibil cu valorile enunțate și garantate de Convenție. Or, conform jurisprudenței instituțiilor Convenției, o diferență de tratament este discriminatorie în sensul art. 14 CEDO, dacă nu are obiectiv și justificare rezonabilă, adică dacă nu urmărește un scop legitim sau dacă nu există un raport rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit și mijloacele folosite (Hotărârea Krlhenz Schmidt v. Germania din 18 iulie 1994).

Faptul că, publicarea „Listei Negre” incită la discriminare, se confirmă prin reacția vizitatorilor siteului <http://Marianvitalie.eu>, fiind prezentate la filele dosarului 17-28. Din analiza comentariilor rezultă că, vizitatorii înjură deschis persoanele cu orientare homosexuală, un alt comentariu s-a referit la încarcerarea persoanelor cu orientare homosexuală într-un lagăr cum ar fi cel al naștilor „aushwitz” pentru evrei etc. În ședința de judecată pârâtul a afirmat că, și-a rezervat dreptul de a moera comentariile ostile lăsate de unii vizitatori.

Publicarea „Listei Negre” de către pârât, cade sub incidența art. 17 al Convenției care interzice unei persoane să abuzeze de drepturile sale distrugând astfel drepturile celorlalți membri ai societății.

Nu poate fi reținut argumentul în favoarea pârâtului cu referire la întocmirea „listei Negre” că, nici unul din persoanele publice care figurează în această listă nu s-au arătat deranjate. Or, ca consecință reacțiile negative a vizitatorilor nu au fost îndreptate asupra persoanelor publice, dar în privința persoanelor cu orientare homosexuală și prin publicarea acestei liste, pârâtul a instigat la discriminare nu față de aceste persoanele publice, dar față de persoanele cu orientare homosexuale.

încurajând în același timp și societatea să manifeste aceeași atitudine. Necățind că, pârâțul susține că, în această listă nu a fost inclusă nici o persoană de orientare homosexuală, pârâțul Frolov Angela prin intentarea prezentei acțiuni confirmă tratamentul desriminatoriu a pârâțului față de ea ca fiind persoană de orientare sexuală netradițională, și care s-a arătat deranjată. Astfel, instanța consideră că, dreptul reclamanților consacrat de art. 14 al Convenției Europene a fost încălcat, dat fiind faptul că speța denotă că în cauză au suferit un tratament diferențiat neobiectiv și nerezonabil din partea pârâțului.

Din cele constatate în ședința de judecată prin prisma normelor legale nominalizate mai sus, instanța va recunoaște faptul întocmirii, publicării „Listei Negre” cu persoane publice care susțin homosexualitatea, de către pârâțul Vitalie Marian, accesibilă pentru oricine în Republica Moldova și peste hotarele ei, ca fiind discurs de incitare la discriminare pe criteriul de orientare sexuală, și consideră această cerință a reclamanților întemeiată.

Constatând că, prin publicarea acestei „Liste Negre” au fost încălcate drepturile reclamanților prevăzute la art. 14 CEDO, consideră întemeiată și cerința privind obligarea pârâțului să radieze această listă, să se abțină de la republicarea, modificarea și redenumirea ei sub orice formă și să aducă scuze publice reclamanților pentru întocmirea listei negre cu persoane publice care susțin homosexualitatea. Ținând cont că, „Lista Neagră” a fost publicată pe pagina web ce aparține pârâțului, scuzele la fel urmează a fi aduse reclamanților prin intermediul acestei pagini web <http://marianvitalie.eu>.

Reclamanții au mai solicitat câte 5000 lei pentru fiecare cu titlu de prejudiciu moral, suferit ca rezultat al acțiunilor pârâțului.

Pentru acordarea daunelor morale, practica judiciară a statuat o serie de criterii obiective, majore, pentru care cel în cauză dovedește că prestigiul, onoarea, reputația sau demnitatea sa au fost afectate prin măsura ilegală a unității.

Prin urmare acordarea daunelor morale acțiune admisibilă în principiu pe dispozițiile art. 1422 Cod civil, ca urmare a clasificării dihotomice a prejudiciului, trebuie să-și găsească suportul în prejudiciul moral suferit de către reclamanți.

Aceasta presupune în primul rând un probatoriu adecvat din care să rezulte existența prejudiciului moral, întinderea sa și gravitatea măsurii abuzive, sau cel puțin toate acestea să poată fi prezumate, lucru care în cauză nu s-a realizat.

Mai mult ca atât, admiterea cerințelor reclamanților în partea obligării pârâțului de a aduce scuze oficiale și a radia „Lista Negară” de pe pagina web, prin sine constituie o satisfacție echitabilă pentru orice prejudiciu moral eventual suferit de către aceștia, de aceea capătul de cerere cu privire la repararea prejudiciului moral urmează a fi respins.

În conformitate cu art. 94 al. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâțului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Reținând culpa pârâțului în declanșarea prezentului proces, instanța de judecată va încasa de la pârâțul Marian Vitalie în beneficiul reclamanților cheltuielile de judecată care reprezintă taxa de stat, achitată la depunerea prezentei cererii de chemare în judecată, în mărime de 300 lei conform pretențiilor admise.

În conformitate cu art. 96 CPC:

(1) Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

(1¹) Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Astfel , organizația reclamantă a fost reprezentată în prezentul proces de avocatul Doina Iona Străisteanu în baza contractului de asistență juridică din 01 februarie 2011. Drept cheltuieli de asistență juridică reclamantul a pretins suma de 6000 lei. Instanța de judecată va dispune încasarea parțială a sumei pentru asistența juridică acordată, în cuantum de 2000 lei, ținând cont de admiterea parțială a acțiunii și pe care o consideră rezonabilă și echitabilă.

În conformitate cu art. art. 94, 96, 236 CPC, instanța de judecată

hotărăște :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată a Centrului de Informații GENDERDOC – M, Angela Frolov împotriva lui Vitalie Marian cu privire la apărarea onoarei și demnității, obligarea dezmințirii informației și aducerii scuzelor publice, recunoașterea faptului întocmirii unei „liste negre” ca fiind discurs de ură și discriminare față de persoanele cu orientare homosexuală, obligarea radierii, republicării, modificării și redenumirii listei negre, repararea prejudiciului moral.

Se recunoaște faptul întocmirii unei „liste negre” cu persoane publice ce susțin homosexualitatea, afișată pe saitul <http://marianvitalie.eu> ca fiind discurs ce incită la discriminare față de persoanele cu orientare homosexuală.

Se obligă pârâțul Marian Vitalie să radieze „lista neagră” de pe paginile sait-ului său <http://marianvitalie.eu> și să se abțină de la republicarea, modificarea și redenumirea ei sub orice formă.

Se obligă pârâțul Marian Vitalie să aducă prin intermediul sait-ului său <http://marianvitalie.eu> scuze publice reclamantilor, pentru întocmirea listei negre cu persoane publice care susțin activitatea organizației LGBT.

Se încasează de la Marian Vitalie în beneficiul Centrului de Informații GENDERDOC – M, Angela Frolov suma de 300 (trei sute) lei, ce reprezintă taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, conform pretențiilor admise.

Se încasează de la Marian Vitalie în beneficiul Centrului de Informații GENDERDOC M suma de 2000 lei (două mii) lei, ce reprezintă cheltuieli pentru asistența juridică.

În rest, pretențiile din cererea de chemare în judecată se resping ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Președintele ședinței,
judecătorul

semnătura

Stella Bleșceaga

Copia corespunde originalului, judecător

